

головним чином залежить якісне формування рішення, його належне виконання та результат, який забезпечує ефективну діяльність підприємства.

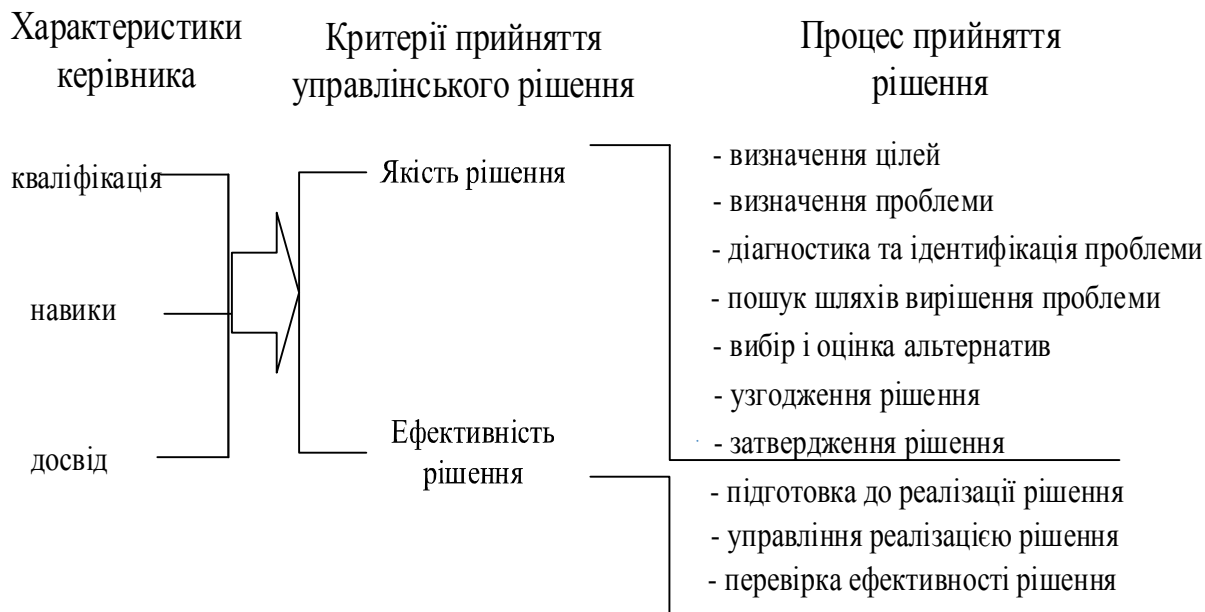

Рис. 1 – Критерії прийняття управлінського рішення (розробка автора)

Такий висновок звертає увагу на актуальність дослідження питання удосконалення розвитку людських ресурсів у сфері зовнішньоекономічної діяльності на вітчизняних підприємствах.

УДК 658.5:005

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ЯК СКЛАДОВА УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ КОНКУРЕНТНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МІКРОРЕГІОНУ

І. М. Станьковська, Д. В. Томин

*Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
e-mail: irinastankovska@i.ua*

Розвиток конкурентного потенціалу мікрорегіону в умовах децентралізації та об'єднання територіальних громад є проблемою актуальною та важливою. Оскільки надходження до місцевих бюджетів залежать від використання існуючого та формування перспективного потенціалу мікрорегіону, із подальшим розвитком його конкурентоспроможності.

Важливим завданням є уточнення поняття мікрорегіону. Яке в закордонній практиці використовується як частина території.

В наших умовах виділення та визначення мікрорегіону доцільно проводити на підставі положень закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад». Таке об'єднання повинно здійснюватися з дотриманням принципів зазначених в Статті 2 Закону, а саме: 1) конституційності та законності; 2) добровільності; 3) економічної ефективності; 4) державної підтримки; 5) повсюдності місцевого самоврядування; 6) прозорості та відкритості; 7) відповідальності.

На підставі згаданого закону, а саме Статті 3 «Суб'єкти добровільного об'єднання територіальних громад», де зазначено, що «суб'єктами добровільного об'єднання територіальних громад є суміжні територіальні громади сіл, селищ, міст» та Статті 7 «Підготовка рішень щодо добровільного об'єднання територіальних громад», де зазначено, що «Якщо до складу об'єднаної територіальної громади увійшла територіальна громада (територіальні громади), розташована на адміністративний центр утвореної об'єднаної територіальної громади території суміжного району, розширенню підлягають межі району, на території якого розташований. У такому разі проект землеустрою щодо встановлення (зміни) меж району розробляється відповідно до постанови Ради міністрів Автономної Республіки Крим, розпорядження голови обласної державної адміністрації», можна дати визначення поняття мікрорегіону.

Мікрорегіон – це територія утворена шляхом об'єднання територіальних громад суміжних сіл, селищ, міст та суміжних територій інших районів, відповідно до принципів конституційності та законності; добровільності; економічної ефективності; державної підтримки; повсюдності місцевого самоврядування; прозорості, відкритості та відповідальності, яка характеризується єдністю, взаємопов'язаністю та цілісністю складових, що мають спільні соціально-економічні особливості, підходи до розвитку та управління.

Важливим завданням розвитку мікрорегіону є дослідження його потенціалу та конкурентних переваг, тобто тих особливостей, що дадуть можливість даній території ефективно розвиватися.

Потенціал мікрорегіону — це сукупність характеристик і властивостей, що забезпечують реалізацію теперішніх та стратегічних соціально-економічних цілей, створення економічних цінностей, одержання прибутків та/чи соціальних ефектів.

Складові потенціалу мікрорегіону дозволяють описати та оцінити його можливості задовільняти відповідні суспільні, соціальні та економічні потреби населення даного мікрорегіону через реалізацію стратегічних цілей.

Конкурентоспроможність потенціалу мікрорегіону – це порівняльна характеристика наявних ресурсів та компетенцій територіальної громади,

можливостей їх ефективного використання з метою реалізації поставлених цілей в умовах змін зовнішнього середовища.

До складових потенціалу можна віднести – інвестиційний потенціал; інноваційний; виробничий, кадровий потенціал; природно-ресурсний; експортний потенціал.

Сучасні тенденції управління розвитком потенціалу мікрорегіону вимагають врахування змін, що відбуваються на рівні громад. Такі зміни стосуються трьох напрямків.

«1 Змінилися рівні відповідальності влади за здійснення планування розвитку територій. Територіальні громади взяли практично всю відповідальність на себе за місцеву ситуацію, за рівень якості праці, навчання, відпочинку та життя у громаді.

2 Змінилася методологія здійснення процесу управління місцевим розвитком. Уся діяльність громад підпорядкована стратегії, яка створюється і виконується громадою і яка реалізовується через перманентну плановану проектну діяльність, підпорядковану стратегії.

3 Відбулася зміна суб'єкта управління. Міста через партнерство та міжмуніципальне співробітництво почали самостійно розширювати простір свого впливу в регіоні, створюючи місцеві фактори конкурентних переваг, формуючи спільні проекти для зростання конкурентоспроможності (транспортні коридори, індустріальні парки, публічно приватні партнерства, кластери, тощо)» [2, с. 3].

В цих умовах велике значення має розвиток експортного потенціалу території, міжнародне та транскордонне співробітництво. Вважається, що на міжнародному ринку значний конкурентний потенціал мають підприємства розташовані в межах 100 миль від кордону, що дає можливість прикордонним мікрорегіонам створювати умови для створення конкурентних переваг в залученні інвестицій та створенні нових робочих місць, що дасть стимул для розвитку об'єднаних територіальних громад.

Список використаних джерел:

1 Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад»
<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/157-19>

2 Васильченко Г. Планування розвитку територіальних громад. Навчальний посібник для посадових осіб місцевого самоврядування / Г. Васильченко, І. Парасюк, Н. Єременко / Асоціація міст України – К., ТОВ «ПІДПРИЄМСТВО «ВІ ЕН ЕЙ», 2015. – 256 с.